

Sygn. akt IV KK 335/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)
SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)
SSN Roman Sądej

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **P. Ł.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 listopada 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 8 czerwca 2015 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 23 lutego 2015 r.,

1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania,

2. zwraca P. Ł. uiszczoną opłatę od kasacji w kwocie 450 zł, a wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T., wyrokiem z dnia 23 lutego 2015 r., uznał P. Ł. za winnego tego, że w dniu 16 grudnia 2014 r. w miejscowości T. kierował samochodem marki Volkswagen Passat, znajdując się w stanie nietrzeźwości

(0,40mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. w sprawie II K 3.../11 z dnia 3 sierpnia 2011 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest za winnego przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 2 lat.

Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 8 czerwca 2015 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca P.Ł.. Zarzucił w niej wyrokowi rażące naruszenie prawa, polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że na chwilę wyrokowania przez Sąd Okręgowy, czyn oskarżonego wyczerpywał dyspozycję przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., a nie jedynie art. 178a § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść orzeczenia. W kasacji zarzucono wyrokowi naruszenie prawa materialnego, w szczególności naruszenie art. 107 § 4a k.k. przez niezastosowanie tego przepisu, mimo zaistnienia warunków do jego bezwzględnego zastosowania, co z kolei miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia sądu odwoławczego poprzez chociażby wykluczenie możliwości zastosowania wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności i ograniczenie możliwości zastosowania tej instytucji jedynie do szczególnie uzasadnionych wypadków.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Okręgowy wniósł w pisemnej odpowiedzi na kasację o jej uwzględnienie, uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy P. Ł. jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwala na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. na jej rozpoznanie i uwzględnienie zawartego w niej wniosku na posiedzeniu.

Wskazany w wyroku Sądu Rejonowego w T. wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 3 sierpnia 2011 r., sygn. II K 3.../11, którym skazano P.Ł. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 60 stawek dziennych grzywny po 30 złotych stał się prawomocny z dniem 11 sierpnia 2011 r. W wyroku tym orzeczono jeszcze środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku oraz na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł. Wyrok Sądu Rejonowego w S. znajduje się w aktach sprawy na karcie 18. Z adnotacji na wyroku wynika, że orzeczona nim grzywna została wykonana w dniu 25 sierpnia 2011 r., a środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne zostały wykonane w dniu 22 kwietnia 2012 r.

W dniu 21 marca 2015 r. zaczął obowiązywać przepis art. 107 § 4a k.k. wprowadzony do kodeksu karnego ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396). Z przepisu tego wynika, że w razie skazania na karę grzywny zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania kary. Biorąc pod uwagę datę wykonania kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S., a także datę wykonania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i świadczenia pieniężnego uznać należy, że w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy w T. doszło do zatarcia skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w S. w sprawie II K 3.../14 i brak było podstaw do uznania za prawidłową kwalifikację prawną z art. 178a § 4 k.k. przyjętą w zaskarżonym apelacją wyroku Sądu Rejonowego w T.

Sąd odwoławczy powinien z urzędu dostrzec powyższe, zaznaczyć przy tym trzeba, że oskarżony w piśmie z dnia 15 maja 2015 r. (data wpływu 20 maja 2015 r. k. 56 akt) sygnalizował sądowi odwoławczemu fakt zatarcia skazania. Sąd Okręgowy w T. zignorował jednak zarówno stanowisko oskarżonego, jak i fakt zatarcia skazania, nie zawierając w uzasadnieniu wyroku jakichkolwiek rozważań dotyczących tej kwestii. Uchybienie to ma charakter rażący i w sposób oczywisty, a zarazem istotny, wywarło wpływ na treść zaskarżonego wyroku, niewątpliwie wpływając na przyjętą kwalifikację prawną czynu przypisanego P. Ł. i oddziałując zapewne na wymierzoną karę.

Podczas ponownego rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy wziąć powinien pod uwagę treść art. 107 § 4a k.k.

kc